

Rigsanklager til Rigsadvokat og fra Overanklager til Statsadvokat. Det er en Ændring, som jeg og adskillige andre af Udvalgets Medlemmer ikke er glade for og kun nødvendig gaar med til. Det var en udmærket Bestræbelse, synes jeg, fra Folketingets Side, at man, da man i sin Tid forhandlede om Retsplejeloven, gennemførte danske Benævnelser saa godt som overalt i denne Lov. Derfor valgte man Ordene Rigsanklager, Overanklager og Formand for Retten i Stedet for de Benævnelser, man hidtil havde haft; hidtil havde man jo kaldt Formanden i Overretten for Justitiarius og ligeledes i Højesteret. Nu har Landstinget altsaa vedtaget at ville gaa bort derfra. Det beklager jeg. Jeg ved ikke, om de paagældende Formænd i Retterne har ønsket dette og været virksomme derfor, men derimod ved jeg, at den Mand, der er beskikket til Rigsanklager, har været meget virksom for at faa denne Titel forandret og komme til at hedde: Advokat. Jeg er misfornøjet med Ordet Advokat, og jeg tror, at det let vil virke vildledende hos adskillige. Der er mange, der knytter den Forestilling til Betegnelsen Advokat, at det er det samme som en Forsvarer; naar man siger om en Mand, at han er en daarlig Advokat for sin Sag, vil det sige, at han er en daarlig Forsvarer for sin Sag. Men Rigsanklageren skal jo ikke opfattes som Forsvarer; hans Virksomhed skal være at drage Omsorg for, at Forbrydelser paatales, naturligvis skal han ogsaa drage Omsorg for, at der ikke sker Paatale, hvor der i Virkeligheden ingen Grund er dertil; men jeg synes, at Betegnelsen Rigsanklager er en god dansk Benævnelse, der fuldt ud udtrykker det, som er Hovedsagen for den paagældende Embedsmand. Jeg synes heller ikke om, at Benævnelsen Statsadvokat skal træde i Stedet for Overanklager; Overanklager er efter min Opfattelse en meget bedre og fornuftigere Benævnelse. Det gælder dog om, at Folk knytter den rigtige Forestilling til den paagældende Embedsmænds Benævnelse, og det tror jeg netop, man vilde gøre, naar man beholdt disse Benævnelser. Landstinget har ogsaa foretaget den Ændring, at Fuldmægtigene i Højesteret ikke længere skal benævnes Fuldmægtige, men Protokolsekretærer. Jeg kan ikke se, hvilken honnet Ambition det er, der har gjort sig gældende i disse Spørgsmaal, hvor Landstinget altsaa har vedtaget saadanne fremmedartede Benævnelser, som slet ikke vil passe ind i hele

Retsplejelovens i øvrigt gode danske Sprog.

Der har alligevel indenfor Udvalget været Enighed om, at man ikke vilde lade Lovforslaget strande paa disse relativt mindre betydelige Ting, og man er derfor enedes om at indstille Lovforslaget til uforandret Vedtagelse i den Skikkelse, hvori Landstinget har vedtaget det. Der kunde maaske nok have været Anledning til at forhandle med Landstinget gennem et Fællesudvalg, navnlig ogsaa, fordi Landstinget selv i sin Betænkning udtaler, at man ikke har villet foreslaa saadanne Ændringer, om hvilke man ikke kunde vente, at der kunde opnaas Enighed. De samme Bestræbelser gjorde sig for øvrigt gældende i Folketinget. Det vilde da i og for sig ikke have været unaturligt, om disse Bestræbelser ogsaa var blevet gjort gældende Tingene imellem, saaledes at man ikke der optog Ændringsforslag, om hvilke man ikke kunde vente, at der forholdsvis let kunde opnaas Enighed. Man har imidlertid i Udvalget ment, at det var bedst at faa Lovforslaget gennemført, selv om man for adskillige Medlemmers Vedkommende har gjort det med ikke ringe Beklagelse.

Jeg skal altsaa hermed paa Udvalgets Vegne anbefale, at Lovforslaget vedtages uforandret i den Skikkelse, som Landstinget nu har givet det.

Justitsministeren (Zahle): Ogsaa jeg kan acceptere de Ændringer, som er foretagne i Landstinget, og anbefaler Lovforslaget til Vedtagelse i den nu foreliggende Skikkelse.

Det lille Lovforslags Behandling paa Rigsdagen har taget en betydelig Tid, og det er af stor Vigtighed, at denne Behandling nu kan afsluttes, for at Politimesterembederne kan blive opslaaet ledige, idet det er højst uheldigt, om de paagældende Embedsmænd ikke har rundelig Tid til at indrette sig i de Byer, hvor de skal hen. Det er vanskeligt at skaffe sig Bolig, og mange andre Forhold er vanskelige nu. Det gælder derfor om, at Politimesterembederne hurtigst muligt kan blive opslaaet og besat, for at de nye Embedsmænd kan have nogen Tid til at indrette sig i de nye Forhold.

Jeg anbefaler derfor Lovforslaget nu i den foreliggende Skikkelse.

Hermed sluttede Forhandlingene.

Indstilling af Udvalget
vedtoges uden Afstemning.